

גבעות

גבעת חיים מאוחד

מכון פנימי ט"ס/20 ג בתמוז תשס"ט 25 ביולי 2009 givatone@ghm.org.il

אנו משתתפים בצער
עם
זאביק וייס
במות אמו רחל
תנחומים למשפחה

אנו משתתפים בצער
עם
עידו ורדי
במות אמו מרים
תנחומים למשפחה

על סדר היום

חוברת עקרונות שיוך הדירות – בשעה טובה עברה חוברת עקרונות שיוך הדירות בקלפי, מהלך המקדם אותנו צעד נוסף לסיום התהליך של שיוך דירות והקניית נכס מוחשי הניתן למימוש לחברים. השלבים הבאים עליהם אנו עובדים כרגע במקביל הינם:

1. סיום שמאוויות הבתים – למעשה, השמאות גמורה כמעט כולה ויש לבצע רק מספר תיקונים קלים. אני מקווה שנוכל לפרסם את השמאות בחודש הקרוב.
 2. שיבוץ דירות לכל בתי האב הזכאים לשיבוץ – לרוב החברים תשויך הדירה בה הם מתגוררים כיום, אולם יש מספר מצומצם של חברים אשר עקב מצוקת מגרש בלתי מתאים יש לאתר עבורם דירה חלופית. כמו כן יש לסמן דירות גם עבור בתי האב של חברים שהלכו לעולמם מאז היום הקובע (14/06/2002) ועד היום: במקרה זה במידה ולחברים אשר הלכו לעולמם הייתה דירה שניתנת לשיוך – ולא מתגוררים בה חברים כיום – הרי שיעשה מאמץ על מנת שדירה זו תסומן עבורם. לחברים אשר לא התגוררו בדירה הניתנת לשיוך יהיה צורך למצוא דירה חלופית מתוך מלאי הדירות בקיבוץ.
- לאחר שייגמרו שני תהליכים אלו ניתן יהיה להציג את "טבלת האיזונים", שהיא צעד מפתח בדרך להשלמת השיוך.

חוברת עקרונות הצמיחה הדמוגרפית – החוברת מוכנה ותחולק לחברים לקראת האסיפה אשר תתקיים בתאריך ה-09/07/2009 בנושא זה בהשתתפות עורך הדיון רוז איזון אשר ליווה אותנו בתהליך הכנת החוברת. אני רואה בתהליך הקליטה ובקידומו את אחת המטרות החשובות העומדות על סדר היום של הקהילה. תהליך הקליטה כמו שאנו רואים אותו אשר יביא בסופו של דבר לקליטת עשרות משפחות של בני יגרום מחד להזרמת "דם חדש" ליישוב ומאידך יכניס סכומי כסף אשר חלקם לפחות יהוו מקור חשוב ביותר בביטחון הסוציאלי/הפנסיוני של החברים הוותיקים בשנים הקרובות. לאור החשיבות הגדולה של התהליך חשובה מעורבות הציבור והגעה של כמה של יותר חברים לאסיפה על מנת לשמוע ולהשמיע.

שער כניסה לקיבוץ – ועדת מחנה דנה בנושא הצבת שער כניסה הנפתח באמצעות הטלפון הסלולארי. בכניסה לקיבוץ והחליטה כי בשלב זה עקב פרויקט הצומת אותו אנו מקווים שיבצעו ועקב השיפוץ אותו אנו מקווים לבצע בכביש הכניסה לגבעת חיים מאוחד (עד לאזור הודיה דרום) יידחה הפרויקט להתקנת השער. במקום זה תיבחן האפשרות (מבחינה תקציבית) להציב מספר שערים אשר יחסמו את הכניסה למבקשים להיכנס ליישוב עצמו ויפתחו באמצעות הסלולארי.

פתיחת בריכת השחייה בשעות הבוקר – כפי שדיווחתי בגבעתון הקודם – בריכת השחייה פתוחה בימים ראשון שלישי וחמישי בין השעות חמש עד שבע בבוקר על מנת לאפשר לחברים המעוניינים לשחות בשקט. כמו כן החל מהשבוע התארכו שעות הפתיחה של הבריכה והיא פתוחה כל בוקר החל מהשעה עשר.

לקראת שנת 2010 – אנו נמצאים כבר במחצית שנת 2009, אליה נכנסנו ברמה גבוהה של חוסר ודאות וחששות, אשר כרגע לפחות עדיין לא ניתן לפזר או לאמת אותם. אמנם עדיין טיפה מוקדם אבל יש להתחיל ולהיערך לקראת שנת 2010 והכנת התקציב. אני מתכוון לקיים שיחת חברים פתוחה, אשר במהלכה אנסה להסביר בצורה מפורטת את סעיפי התקציב ותשלומי המיסים של החברים וכן תינתן הזדמנות לחברים המעוניינים להביע דעתם על דגשים ומטרות לקראת תקציב 2010. על מועד השיחה תימסר הודעה.

אלדד מגל

לתשומת לב

לוועדת ביקורת הוצגו לאחרונה, על ידי חברים שונים, שאלות בנושא הפנסיה. חלקן בנושאים אישיים וחלקן בנושאים עקרוניים שמשותפים לחברים רבים.

חברים שמבקשים לברר ולבדוק נושאים הקשורים בפנסיה יכולים להיעזר במבקר הפנים שלנו, **דן רזן**, שממש בימים אלו הוא עורך ביקורת חיצונית על נושאי הפנסיה בגבעת חיים.

שאלות לבירור ולבדיקה ופניות לתיאום פגישות עם המבקר יש להפנות לחברי ועדת ביקורת: אלון אלטר, ורד קרסנטי, זיו בר-און, חיים קפלן, נחמה אריאלי, נדב דרך.

בברכה,

נדב דרך

לידיעת הציבור!

בכניסה לארכיון מוצג "סליק". החברים והילדים מוזמנים להתרשם.

עירית ארכיון

סיפור הסליק

במרץ 2009 נמצא "סליק" בקרבת בית בקיבוץ, מהראשונים שנבנו ושימש כבית תינוקות (מזרחית לביתם של סולל וערה).

הסליק המוצג שימש להסתרת ארבעה רובים.

כשהפלמ"חניקים מגבעת חיים התכוונו לחג תנובת החלב, בחמש לפנות בוקר הקיפו את הקיבוץ שריוניות בריטיות ועשרות חיילים תפשו עמדות מסביב, מחכים לאות כדי להסתער ולערוך חיפושים אחר נשק בלתי חוקי, מה שנודע כשבת השחורה. אנשי פלוגה ה' ניסו להסוות במהירות את ה"סליקים" שהיו פזורים ברחבי הקיבוץ.

"סליק" הוא כינוי למחבוא מחתרתי לנשק ולמסמכים סודיים.

שריונית בריטית בכניסה לקיבוץ בשבת השחורה

הנציגה שלנו מעבר לכביש

מנהלת הגיל הרך באיחוד היא לא אחרת מאשר **אנטה** שלנו

למה באיחוד?

הם ידעו שאני מחפשת עבודה והזמינו אותי לראיון. עברתי גם אבחון סוציומטרי ולאחר שבוע הודיעו לי: התקבלת. עכשיו אני מסיימת שם שנה רביעית.

מהי הגדרת התפקיד?

מנהלת הגיל הרך – לא רכזת כמו בקיבוץ של פעם, כשהכל נעשה ברוטציה. זהו מקצוע ולא רק תפקיד. כיום יש מסלול הכשרה מסודר בסמינר הקיבוצים: "ניהול, הדרכה וייעוץ לגיל הרך", אשר מיועד לבעלי תואר אקדמי ותעודת הוראה ונותן כלים מקצועיים לניהול מערכות הגיל הרך. קיים גם מסלול מקביל לניהול מערכות חינוך בלתי פורמלי.

אמרת שלא צריכה להיות רוטציה בתפקיד

נכון, כי העבודה תהליכית: אי-אפשר בחינוך לשנות דברים בבת אחת, המון גורמים מעורבים בסיפור והכל מאוד רגיש כי מדובר באנשים רבים ולכל תזוזה קטנה יש השלכות. אם התהליכים מניבים פירות ויש שביעות רצון בשטח – מה טוב! אם לא – ניתן להפסיק את עבודת המנהל גם בלי קשר לקדנציה.

כמובן, שביעות רצון זה דבר לא אבסולוטי, אני מאמינה שגם בגבעת חיים איחוד יש אנשים שלא מתים עלי, בלשון המעטה.

בואי נזכר איך הגעת לתפקיד

כבר סיפרתי לא פעם שהגעתי לארץ עם תואר שני כמהנדסת אוטומציה לתנועת רכבות... אומנם זה תחום אחר, אבל תמיד ידעתי שאני רוצה לעבוד בהוראה. בקיבוץ שמחתי להיות מטפלת בפעוטון, ובו בזמן לקחתי קורסים והשתלמויות, כל מה שהציעו לי. בהזדמנות זו אני רוצה להגיד תודה לטלי מרום, שכרזת הגיל הרך אפשרה לי השתלמויות ואחרי שנים של עבודה כמטפלת הציעה לי לימודי גננת.

סיימתי מסלול של הסבה אקדמאית וארבע שנים עבדתי כגננת, תמיד עם גיל גנון, עד שבאיזה שהוא שלב הרגשתי שאני רוצה לנסות דברים נוספים.

ביקשתי לצאת לשנה לחופש. רציתי לחשוב מה אני עושה עם עצמי. באותה שנה עבדתי במרכזון אלף-בית ובו בזמן למדתי בגבעת חביבה הנחיית קבוצות נשים, וגם הנחיית סדנאות הורים וילדים יוצאי חבר העמים דרך עמותת לקליטת עלייה. נוסף לכך התחלתי ללמוד ניהול הדרכה וייעוץ, ובמקביל חיפשתי עבודה בתחום ניהול הגיל הרך. לא קל למצוא עבודה בלי ניסיון ואני כבר כמעט התייאשתי, ואז, בסוף יולי הגיעה אליי הפנייה מגבעת חיים איחוד...

מהו בעצם התפקיד?

אני אחראית על כל בתי הילדים בגיל הרך: בית התינוקות, הפעוטון, הגנון, הגן הצעיר ושני הגנים הבוגרים. התפקיד הוא שילוב של ניהול אדמיניסטרטיבי של המערכת והדרכה פדגוגית. הניהול האדמיניסטרטיבי כולל בנייה וניהול התקציב של הענף, קבלת אנשים לעבודה ופרידה מהם אם אין התאמה, הרכבת צוותים, סידור עבודה, תחזוקה ועוד.

ההדרכה פדגוגית באה ליצור שפה חינוכית משותפת מערכתית – גישה, נורמות, גבולות... בהשקפה שלי הגננת היא המנהלת של בית הילדים ואחראית על כל התחומים בו, אך אני עומדת לצידה מאחורי הקלעים כדי לעזור בהתלבטויות ובקבלת ההחלטות למיניהן: ארגון הסביבה החינוכית של בית הילדים או החצר, סדר יום, התאמת התכנים לגיל הילדים, קשיים בכל תחום – הילדים, ההורים, הצוות...

כשמבינים את המהות הפדגוגית של הניהול, אז כבר אי אפשר להפריד ביניהם. חשוב לי לציין שאני לא רואה עצמי בודדה בשטח, אם כי התפקיד הזה הוא מאוד בודד, כמו תפקיד של כל מנהל: בסופו של דבר אתה מקבל החלטה ואתה זה שחוטף, כי לא באים להגיד תודה ונפלא כשהכל זורם, מגיעים תמיד להגיד מה לא טוב. כלים מקצועיים עוזרים להבין את התהליכים ולהיות איתם בשלום.

נוסף לכך, אני שותפה לקבוצה של מנהלות גיל הרך של אזור המרכז. פעם בחודש יש לנו מפגש מסודר בגליל ים. כל המשתתפות בקבוצה הן בוגרות מסלול הלימודים שדיברתי עליו קודם, כי מדברים שם בשפה שרכשנו בקורס. זו גם קבוצת תמיכה, וגם קבוצת למידה נהדרת, כי קודם כל את רואה מה קורה בקיבוצים אחרים ששותפים לקבוצה – אנחנו שם מעל 20 בנות – את גם רואה שמה שאת עוברת זה לא רק אצלך, ואת בודקת את עצמך מול האחרים, מקבלת רעיונות נוספים לפתרון בעיות שאצל מישהו כבר קרה – כל הזמן מתעדכנים. מדריכה את הקבוצה נועם מירסקי, שגם מדריכה את המערכת פה במאוחד, והיא שלוחה של **מדור הגיל הרך בתנועה הקיבוצית** – כן, יש דבר כזה, גוף סופר מקצועי שעושה עבודה נפלאה בכל התחומים. למשל בפגישה האחרונה היתה לנו הרצאה נהדרת על התקנות החדשות בתחום השכר שתורגמו לספציפיקציה של העובדות בגיל הרך. כל שנה הם מארגנים כנס של הגיל הרך, כל שנה יום מרכזי וזה חשוב מאוד.

כבר שנתיים אני לומדת בשדה אליהו אצל מלכה האס – הייתי חייבת לשאוב ממקור הידע כל עוד הוא קיים. זה מאוד עוזר לי בהדרכה פדגוגית. כל אלה נותנים לי את התחושה שאני לא לבד, שאני לא ממצאה דברים. לא לעבוד בבועה – בעיני זה מאוד חשוב בתפקיד הזה.

מה פגשת במערכת הגיל הרך באיחוד?

החוויה הראשונית שלי הייתה המראה הפיזי – תחזוקת הבתים. הופתעתי לראות שהמבנים של הגיל הרך בגבעת חיים איחוד נמצאים במצב ירוד בהרבה לעומת גבעת חיים מאוחד. במשך שנים הם השקיעו יותר בכיס הפרטי של החברים ופחות בדברים המשותפים. עכשיו אני מקדמת תוכנית לשדרוג המבנים של הגיל הרך. חוויה אחרת היתה קשורה ליחס של הקיבוץ לאוכלוסיית משפחות בני הקיבוץ ההולכת וגדלה.

מה פירוש משפחות בני קיבוץ?

גבעת חיים איחוד מסרבים לקרוא לבנים שוכרי דירות, אלא בנים בעצמאות כלכלית. למעשה בגח"א כלל לא משכירים דירות לאנשים חיצוניים שאינם בני קיבוץ. בני הקיבוץ למעשה מהווים רוב הלקוחות של מערכת הגיל הרך. אלה המשפחות הצעירות שחזרו וחוזרות לקיבוץ והן כולן בגיל הפוריות ומן הסתם מדובר בילדים בהמוניהם. זה קשור בשכונה החדשה שנבנית אצלם. רק כדי לסבר את האוזן: בשנת 2005 נולדו שם 24 תינוקות, אחר כך היו שנתיים דלות יותר, 12, 13 לידות, וב-2008 שוב נולדו 22 תינוקות. חלקם של הצעירים התקבלו לחברות: חברות חדשה, אחרת, חברות של בנים. כשמדובר בגיל הרך, יש משמעות רבה לדברים הללו.

למעשה, אפילו משפחת בנים שגרה מחוץ לקיבוץ משום שלקיבוץ אין דירה בשבילה, והיא מביאה את ילדיה להתחנך בקיבוץ נחשבת כמשפחת חברים ומקבלת הנחה (אמנם סמלית) על כל ילד. זה חשוב להם מאוד, הם רואים בילדים האלה את העתיד של הקיבוץ, הם רוצים לראות את המשפחות האלה אצלם בחגים ובאירועים. יתרה מזאת, בהשקפה של גבעת חיים איחוד למערכת יש אחריות על כל ילד בקיבוץ, לא משנה באיזה סטטוס ההורים ובאיזה מסגרת הוא מתחנך כרגע.

מה מיוחד בעבודה בגבעת חיים איחוד?

מכיוון שאני עוסקת בעבודה מקצועית, מבחינתי לא משנה אם זה גבעת חיים איחוד או מאוחד, או כל קיבוץ אחר. יש משמעות לערך הנקרא אקולוגיה מקומית, ולא במובן של איכות הסביבה אלא של הנוף האנושי, מסורת מקומית, היסטוריה וכלכלה של המקום וכד'. באופן כללי הנוף האנושי לא שונה בהרבה בשני הקיבוצים. אם יש שוני בתחום העיסוק שלי, הרי הוא בתובענות כלפי מערכות החינוך, מלידה עד י"ב, בהתייחסות של הקהילה אל הבנים. מזה שנים פועלת בגבעת חיים איחוד הנהלת חינוך – גוף שאמור לקום גם אצלנו במאוחד – שהיא בעצם שלוחה של הנהלת הקהילה. ההנהלה נועדה להיות גוף לחשיבה נוספת ולבקרה על החלטות אסטרטגיות שבתפר בין החינוך לבין הקהילה. לדוגמה, לפני שעשיתי מהלך מול המועצה על שינוי צורת ההתקשרות הבאתי את הנושאים להנהלה החינוכית של הקיבוץ ורק לאחר שביצענו יחד בדיקה כלכלית ובדיקה חברתית יצאתי לדרך. אגב, בשנת הלימודים הבאה ייפתחו גני ילדים של המועצה בחרב לאת ובחיבת ציון, והילדים ביישובים אלה לא יירשמו אוטומטית בגבעת חיים איחוד כפי שהיה עד כה.

לקיבוץ יישאר גן בוגר אחד בלבד, עבור ילדי גבעת חיים איחוד, ומי שיבוא אלינו יעשה זאת רק משום שהוא מוכן לשלם עבור החינוך הקיבוצי כמו שהוא.

לדוגמה, בגבעת חיים איחוד בית התינוקות הוא ערך חשוב. אומנם, קיים קושי כלכלי להחזיק בית תינוקות, כי תינוקות נולדים כל השנה ואי-אפשר לפתוח בספטמבר בית מלא כמו שאר הבתים – בעוד שאת הצוות צריך להחזיק כל הזמן – אבל מחפשים כל הזמן פתרונות מערכתיים. חשוב להסביר שגם באיחוד יש משפחות שמשאירות את התינוק בבית והמערכת תומכת בהן. זו תפיסת עולם אחרת בקשר לאימהות, שאני שמחה עליה. בברית המועצות לשעבר הייתה חופשת לידה שנה וחצי עם שמירת המשכורת ומקום העבודה... שלושה חודשי חופשת הלידה שנהוגים בישראל הם, לדעתי, ממש בדיחה עצובה, כי החופשה הזאת לא תואמת צרכים פסיכולוגיים, לא של האם ולא של התינוק. צריך גם לדעת שילד בבית תינוקות זו הוצאה כבדה למשפחה, וכשהילד חולה צריך לשבת איתו בבית וגם לשלם לבית התינוקות. אבל לאלה שרוצים או זקוקים לבית תינוקות אנחנו חייבים לספק מענה במסגרת המערכת. אגב, כבר ארבע שנים שהמטפלת המובילה בבית התינוקות באיחוד היא **לימור אביטל (גורן)**... לשביעות רצונם של ההורים והמערכת – ושלי.

כאן המקום לספר על בית לאם ולתינוק שקם ביוזמה של מירחלה זיו, בעברה מטפלת מובילה של בית התינוקות, ונמצא בחסות המערכת. מירחלה זיהתה את הצרכים המיוחדים של נשים לאחר הלידה, הדילמות איתן הן מתמודדות, והזדקקותן להדרכה בתחומים שונים ולהרבה תמיכה.

לבית קוראים "פינה חמה", יש שם תמיד ארוחת בוקר לאמהות הטרויות, אוזן קשבת וידע מקצועי של מירלה, וגם עוד נשים באותו מצב- צרת רבים... במידת הצורך ניתן לקבל שם כתובות להתייעצות. לפינה חמה מביאים חוגים, כמו: הבייבי יוגה, מסאז' תינוקות, החייאת תינוקות שוב שהמערכת לוקחת חסות על התינוק, טרם כניסתו למערכת. כך נמצאים כל הילדים בקיבוץ בטווח הראייה שלנו. אני רואה חשיבות רבה בחיבור הראשוני הזה, לכן החלטתי שהמערכת מעניקה בתור מתנה לכל יולדת שהיא בת / אישתו של בן הקיבוץ שלושה מפגשים – גם זה מתוקצב. לאחר מכן התשלום הוא 50 שקל לביקור, כשביקור יכול להימשך משמונה שבועות עד שתיים אחר הצהריים... אני הרבה פעמים פוגשת שם בנות מהמאוחד, המקום מפורסם וידוע, מפה לאוזן.

בקרוב יאכלסו באיחוד את הבתים החדשים

הם כבר שם, רוב הדיירים של הנגלה הראשונה. את הרשימה לנגלה השנייה אני גם כבר קיבלתי וכבר הייתי עם כולם בקשר כדי להבטיח מקום לכל ילדי הקיבוץ.

מהזווית שלך בלבד – את מרגישה הבדלים בין המאוחד והאיחוד?

אני חוזרת לחוויות ראשוניות: לדוגמה אני במאוחד מעולם לא שמעתי על הפילוג... ברגע שנכנסתי לאיחוד כל התקופה הראשונה זה היה פילוג פילוג, מאנשים בני שלושים אפילו. זה כמו שמדברים על דור שלישי לשואה... שמעתי המון היסטוריות משפחתיות. שואלים מאיפה, מהמאוחד – אה...! כנראה שהסיפור חי שם ברקע. זה שאני מהמאוחד סלחו לי כי אין לי את העבר של הפילוג...!

חוויה ראשונית נוספת שהיתה לי: הם מאוד מאוחדים בהנחה שכולם גרועים מהם, שהם הטובים מכולם. סוג של גאוות יחידה. יש גם רצון שזה יימשך ככה, למשל בגיל הרך הם מחזיקים מעצמם, מטפחים ורוצים לשמר.

גם עניין הבנים זו גאוות יחידה. הם יחידה אחת, לא יישוב עם כל מיני אוכלוסיות. יש מין כמיהה להיות ביחד – ועדיין, כמו בכל מקום יש גם באיחוד הכל מכל.

חשבת למלא תפקיד כזה אצלנו במאוחד?

קודם כל אני חושבת שיש יתרון אדיר בהפרדה בין בית לבין מקום עבודה. זה מאפשר לעשות עבודה יותר נקייה. התפקיד מחייב החלטות לעיתים לא פשוטות. ריבוי כובעים לא עוזר לעניין. מצד שני, כשסוף-סוף תקום פה הנהלת חינוך אשמח מאוד לתרום מהידע ומהניסיון שלי.

רשמה דינה רמגי

מרכז

יד לבנים

ארגון להנצחת חללי מערכות ישראל
וטיפול במשפחות (ע"ר)
אתר: www.yadlabanim.co.il

אנחנו כאן, אחים למען אחים

אחים ואחיות יקרים!

ארגון יד לבנים הינו הארגון היציג היחיד של המשפחות השכולות (הורים ואחים/אחיות) על פי חוק. בשנים האחרונות מצרף הארגון לשורותיו אחים ואחיות שכולים, על מנת להבטיח המשכיות בהנצחת זכרם של הנופלים ולשם שמירה על מעמד המשפחות השכולות בישראל חכיותיהן. הנהלת הארגון, בישיבתה ביום 14 באוגוסט 2007, החליטה להקים מחדש, מתוך הכרה בחשיבות הנושא, את ועדת האחים. באוקטובר 2007 גובשה וכונסה ועדה, אשר החלה בפעילות תוך שהיא מקיימת מפגשים סדירים (לפחות אחת לכל חודש), למען הכרה וקידום מעמד האחים בציבור הרחב ובארגון. שנה לאחר מכן, ב-4.8.08, אימצה אסיפת מועצת הארגון ברוב גדול את החלטת ההנהלה, והאחים הפכו לחלק אינטגרלי בארגון לא רק להלכה אלא גם למעשה.

במוזיאונים של משרד הביטחון ■ הסדרים שונים עם גופים (מועבר חדשות לבקרים לדיעת החברים) ■ לבחור ולהבחר - במידה וישנם מספר אחים/יות. עפ"י חוקת הארגון, החברות מקנה לנציג אחד מכל האחים במשפחה, את הזכות לבחור ולהבחר בסניף ובמוסדות הארגון והכל כנגד יפוי כח משאר אחיו/אחיותיו. כל יתר האחים והאחיות המשלמים דמי חבר זכאים להיות חברים בקרן, לקבל תעודת אח/אחות שכולה ולהנות מההטבות.

הבהרה: אחים ואחיות עד גיל 18 אינם מחוייבים בתשלום.

דע זכויותיך:

- טיפול פסיכולוגי, קבוצות תמיכה (ללא הגבלת גיל).
- אחים המתגוררים בחו"ל זכאים להשתתפות בהוצאות הגעה לארץ ביום הזכרון או ביום האזכרה (אחת לחמש שנים).
- סטודנטים חונכי פרו"ח לאחים בגילאי 6-14, חונכים אחים שכולים למשך שנת הלימודים.
- מענק להורים שכולים בהשתתפות במימון שכר לימוד ילדים אחים, הלוואים במוסדות להשכלה על תיכונית ואקדמאית בגובה 40% משכר הלימוד האת עד גיל 30.
- הלוואה להורים לאירועי בר-מצווה ונישואי אחים, בריבית נמוכה.
- סיוע לאחים בהנצחה, במידה וההורים אינם בחיים.
- סיוע בהוצאות אזכרה, במידה וההורים אינם בחיים.
- סיוע במימון רכישת חלקת קבר והקמת מצבה להורים השכולים.
- מזכרת שר הביטחון, במידה וההורים אינם בחיים.
- רכב להורים חסרי רישיון נהיגה (ע"פ תמאי משהב"ט)

אחים ואחיות, אנו קוראים לכם להצטרף לארגון יד לבנים ולחזק את שורותיו. מלאו נא את הטופס המצ"ב צרפו תמונתכם והמחאה לפקודת יד לבנים.

נכחנו באחדותנו

פרידה שניידרמן	אלי בן שם
י"ר ועדת אחים ואחיות	י"ר ארגון יד לבנים

היעדים בהם נתמקד:

- להיות שותפים בפעילות למען הנצחת הנופלים והנחלת המורשת הלאומית.
- קיום קשר ראשוני לאחים חדשים וליווי אחים ותיקים.
- גיוס מומחים מתנדבים למען קהילתנו כעורכי דין, רואי חשבון, יועצים כלכליים, בנקאים ואחרים לייעוץ ראשוני מול רשויות המס והביטוח הלאומי, רשויות מקומיות, נדל"ן, בנקים, משפחה וכדומה.
- גיבוש והקמת מערך לוגיסטי שיכלול הקמת תשתית ממוחשבת של רשימה של כל האחים השכולים בישראל ובחו"ל (תוך שמירת צנעת הפרט).
- עריכת ימי עיון, כנסים, פעולות תרבות, טיולים וסופ"ש וכיו"ב. גיבוש ושיתוף האחים השכולים בייצוג הולם בהנהלה ובוועדות כשותפים מלאים במטרות ובפעילות הארגון.
- העמקת הקשרים עם משרד הביטחון, נציגי ציבור בכל המוסדות הממלכתיים למען ולרווחת האחים, בסיוע פסיכולוגי, סיעודי ואחרים.
- הבאה למודעות הציבור את השכול הכבד של אלפי האחים הנשכחים, באמצעות כל כלי התקשורת.

הצטרפות לארגון:

ארגון יד לבנים מזמין את כלל האחים והאחיות להצטרף לשורותיו. הצטרפות הורים שכולים לארגון הנה "אוטומטית" והיא כרוכה בתשלום (220 שקל ליחיד ו-280 שקל לזוג) המופרש מהתגמולים המשולמים להם. מאחר ולפי החוק אחים אינם זכאים לתגמולים, שיתופם בהוויית הארגון ובפעילויות השונות לרווחת החברים, מחוייבת בתשלום זהה, התשלום לו נדרשים ההורים.

לארגון יד לבנים עומדת קרן, בעזרתה מתבצעת פעילות רבה לרווחת החברים לרבות:

- מילגה לסיוע ללימודי תואר, או לימודי תעודה, או לימודי המשך (במסגרות המוכרות ע"י המוסד להשכלה גבוהה)
- הלוואות כספיות נוחות ■ השתתפות בחוגי מחשב
- השתתפות בנופשונים וטיולים ■ ליוצאים לחו"ל מוצע "קיצור דרך" לפי שרות V.I.P. ברשות שדות התעופה ■ הנחה ב"כניסות" וכדוגמא - תיאטראות, חופי רחצה, חמי טבריה, שכירות רכב וכו"ב ■ ביקור ללא תשלום

הביאה לדפוס פוריה בירו

תואר לחיים

אייל גורן מקיבוץ גבעת חיים מאוחד, הלוקה ברפיון שרירים, ריגש קהל שלם כאשר בשבוע שעבר, בטקס סיום תואר ראשון במתמטיקה ומחשבים במכללת נתניה - קיבל תואר בהצטיינות.

שבקיבוץ גבעת חיים מאוחד ובתיכון "מעין השחר" בעין החורש. הוא הש"תף בכל המסיבות ויצא לכל הטיולים, גם השנתיים, בעזרת הוריו שהתלוו אליו והיו עימו גם במסע בפולין. גם כשהגיע לגיל הגיוס, לא ויתר. "התעקשתי להתנדב, ושירתתי במשך שנתיים בחיל האוויר. התנדבתי בתחום המחשבים, בתמיכה טכנית ופיתוח תוכנות, וקיבלתי תעודת חייל מצטיין ממפקד הטייסת. במהלך השירות הצבאי הוצאתי רשיון נהיגה, רכשתי רכב, ובכל יום נסעתי וחזרתי הביתה. סיימתי את הצבא בדרגת סמל. מאוד היה חשוב לי לשרת בצה"ל, ולתרום למדינה. אני רוצה להיות כמו כולם, ואני מסוגל".

עובד במשרה מלאה

לאחר השירות הצבאי, החל בלימודי התואר הראשון במדעי המחשב והמתמטיקה במכללת נתניה. "במכללה התחשבו בי מאוד", הוא מדגיש. "תמיד דאגו לי לשולחן נוח למחשב, לכיתות נגישות ועזרו בכל מה שצריך. יש לי המון חברים מהמכ"ל, ואנחנו בקשר טוב.

"במהלך הלימודים בשנה האחרונה, ביחד עם שני חברים מהלימודים, השתלבתי בעבודה כמתכנת מחשבים בחברת ההיי-טק "Etrader". חברה לסחר באופציות דיגיטליות בתל אביב. בכל יום אני נוסע, ועובד במשרה מלאה. אני מגשים את עצמי. תמיד ראתה את מה שאני רוצה. אני אוהב מחשבים ואוהב לבלות. התמיכה והעידוד של המשפחה עוזרת לי להגשים את החלומות". ביום רביעי שעבר אייל ריגש מאות אנשים, שנכחו בטקס בו קיבל במכללת נתניה את התואר בהצטיינות.

"זה היה מעמד מרגש עבורי ועבור ההורים שלי, שעודדו אותי, תמכו בי ועזרו לאורך כל הדרך", הוא מספר בהתרגשות. "התרגשתי לקבל את התעודה, ובפרט בגלל שסיימתי את לימודיי בהצטיינות. קבלת התעודה, כמו כל המאבקים שקיימתי בחיי, מקידה ששום דבר לא עוצר אדם עם מגבלה פיזית. אם לא מוותרים, אפשר להצליח בכל תחום בחיים".

טקס הסיום של בוגרי התואר הראשון במדעי המתמטיקה והמחשב במכללת האקדמית נתניה, שנערך ביום רביעי בשבוע שעבר, היה מרגש במיוחד. הדיקן למדעי המחשב והמ"תמטיקה, פרופ' עמוס ישראלי, ממלא מקומו, ד"ר אודי רוטיץ', וסגל המרצים, ישבו על כימת הכבוד. ד"ר רוטיץ' הקריא את שמות הסטודנטים, על פי סדר הא"ב, וכשהגיע לשמו של אייל גורן, שרר שקט בקהל. אייל בן ה-25 מקיבוץ גבעת חיים מאוחד, המרותק לכיסא גלגלים בשל מחלה נדירה, סיים את לימודיו בהצטיינות. בזה אחר זה ירדו כל אנשי האקדמיה מהבמה, גישו לאייל ולחצו בהתרגשות רבה את ידו. בשלב זה כל הקהל פתח במחיאות כפיים סוערות, ורבים מחו דמעה.

אייל נולד עם רפיון שרירים, מחלה נדירה הגורמת לכל שרירי הגוף להיות חלשים במיוחד. כשנולד היו רק 200 אנשים בעולם שחלו במחלה. עד כיתה א' עוד הצליח לעמוד על הרגליים וללכת, אולם מכיתה ב' והלאה, שרירי גופו כבר לא יכלו לעמוד בעומס והוא נאלץ להיות מרותק לכיסא גלגלים. "אני מסוגל להזיז את הרגליים, אבל לא יכול ללכת", הוא מספר. "אני מבצע תרגילי פיזיותרפיה כל יום, במשך שעה, בעזרת איש מקצוע, המלווה אותי כ-18 שנה. התרגילים קריטיים עבורי. בעזרתם, אני שומר על מה שיש ואפילו משפר את יכולותי. המ"ת חלה גורמת לחולשה, ויש לי שני עוזרים זרים שעוזרים לי. הודות לעקשנות ולהתמדה אני מצליח לתפקד כמו בן אדם רגיל. המחלה כלל לא פוגעת בחשיבה וביכולות הקוגניטיביות שלי". לאורך כל חייו אייל לא ויתר: הוא למד בבית הספר היסודי "יובלים"

אייל נולד עם מחלה נדירה, רפיון שרירים. כשנולד היו רק 200 אנשים בעולם שחלו במחלה. עד כיתה א' עוד הצליח לעמוד על הרגליים וללכת, אולם מכיתה ב' ואילן הוא נאלץ להיות מרותק לכיסא גלגלים

אייל בטקס קבלת התואר אנשי האקדמיה ירדו ללחוץ את ידו

מתוך ידיעות אחרונות חדרה

מירית אזרחי
mirit-ez@yeditik.co.il

אהבה ניגון ופרח

ערב הוקרה לסחל"ב, כולו פרי יצירה מקומית של חברינו: קרן אשכנזי,
סיקי גורן, לירן גורן, יורם ויוני גור, אלה ברזה, סיון רצון, יובל ברוש,
זמיר משי, עם תפאורה של עינב ורינת קורן, והגברה בידי עמית ארב,
בניצוחם של יאיר גורן וברק אביעם, שהפיקו מופע פשוט מקסים!
השמעתם לנו ניגון וזמר
והוספתם פרח – להתרוטמות הנפש...!
ריגשתם ושימחתם אותנו
נתתם ביטוי נפלא לרצון טוב ולשמחת עשייה
בערב מרשים ומהנה מאד.
על כך תודה תודה תודה!
ותודה חמה לנורית ודפנה רכזות התרבות על שיתוף הפעולה

רחל שטרן בשם סחל"ב

77 לגבעת חיים

את חג המשק נחגוג בליל שישי 10.7.09
בחדר האוכל

בתוכנית:

19:30 – 20:15 קפיטריית הדקל (זוכרים? ...)

20:30 – 23:00 שירה בציבור ממבחר זמרי הקיבוץ עם שרה'לה שרון.
הציבור מוזמן.

בקפיטריית הדקל, תוכלו להתכבד בעוגות הבית מאפה
חברי ותושבי הקיבוץ.

מי שמוכן / מעוניין להכין עוגה יפנה לצמרת ליבוביץ.
(אנו נפנה גם באופן יזום)

* זמרים וזמרות המעוניינים לשיר (סולו, בצמד או בהרכב אחר) יכולים
לפנות ליהודה ורחל קליין או לנורית ודפנה.

תזכורת:

מי שמכין אירוע/מסיבה פרטית ומעוניין לשאול כלי הגשה/כלי אוכל/מפות וכדומה,
יפנה לבתיה מזור, האחראית על כך.
כיסאות/שולחנות הם באחריות התרבות וכדי לשאול ציוד זה יש לפנות אלינו.

נורית ודפנה

מלת טוב
 ליטל רון
 להולדת הינה
 בת אמון ורפי
 ברכות למשפחה

מלת טוב
 לאברהם ומירי פלייסון
 לנישואיה של קמה עם אריאל
 ברכות למשפחה

מלת טוב
 למימי שפר
 לנישואיו של הנכד רן -
 הנס של זכריה וזביה - עם לווה
 ברכות למשפחה

מלת טוב
 לרינה ודודו דטער
 לנישואיו של סער עם אליה
 ברכות למשפחה

למסיימי כיתה י"ב בני מחזור 2009:

מאיה כהן	טל אליהו
עפרי לב	יובל ברוש
נוה אבירם	יהונתן גורן
דניאל לוסטיג	יפתח גיל
אורי פרידמן	דניאל גלר
עדי פרידמן	בר וולף
גוני שחר	

קבלו ברכותינו לסיום שתים-עשרה שנות לימוד
 ולסיום בחינות הבגרות.
 ברוך בואכם למגזר הצעירים של הקיבוץ.

מוועדת צעירים
 ובית נבעת חיים

להורים, לסבים ולסבתות

בספריית החברים מונחים לסכירה בהנחה גדולה ספרונים חדשים
 לפעושים - "הודי חמודי" - מאירים בידי טיכל אפרת
 אתם מוזמנים לעיין - ולקנות

